

Cantus Borealis

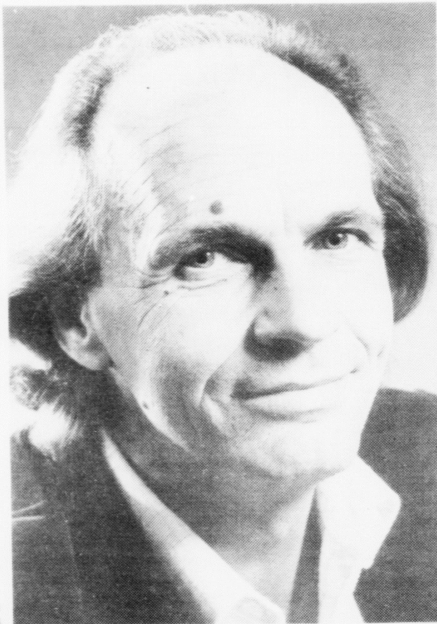
Fyri viku síðani hövdu vit tvær greinar um Cantus Borealis og kórleiðara teirra til konsertinnar síðsta vikuskifti, Johannes Rahe. Vit fylgja hesum upp við hesum stubba um konsertina sunnudagin í Norðurlandahúsinum.

Ikki kann sigast annað enn, at Johannes Rahe er ein dugnaligur leiðari og venjari. Tað mátti ein sanna, eftir at hava hoyrt kórið Cantus Borealis, sum hevði verið undir hond Johannes Rahesar í einans knappar tvær vikur. Tað sýntist sum alt harmoneraði, sum tað skuldi, ja, kanska enn meira enn, hvat ein hevði væntað, men kortini vónað. Eg hevði hoyrt tey undir venjing triggjar dagar frammanundan og legði eg eisini til merkis, hvussu neyvt hann gekk upp í venjingina. Hann steðgaði kórinum í heilum og segði, at soleiðis ella soleiðis skuldi henda reglan, ella hesin yvirgangurin, syngjast. Og úrslit er jú eisini komið burtur úr hesum. Ein má siga, at hetta hevur verið eitt «intensivt» skeið, føroysku sangararnir hava fylgt. Eitt skeið, har tey hava ognað sanginum hvørja friløtu og torført er eisini at siga, hvussu tíðan, ein kann gera eina slíka verkætlan, men haldi eg, at øll lór í Føroyum skuldu roynt tað. Tað kostar pengar og tíð,

men tað er so avgjørt tað vert.

Cantus Borealis framfórði enskan, franskan og týskan kirkjútónleik frá ári 1500 til 1945. Sungið var um, tá Sálamon kom aftur úr oyðimørkini, um heilagu kvöldmáltíðina, um bøn til Gud og rop um náði, um, at kærleiki er tað, sum sameinir okkum — at elska hvønn annan av reinum hjarta o.s.frv. Eitt var sera hugtakandi, verkið «Wie liegt die Stadt so wust», tað

er klagusangur Jeramiassar, sum Rudolf Mauersberger tónsetti dagin eftir, at «Dresden» var lagdur í oyði í 1945. Rudolf Mauersberger var um tað mundið kórleiðari í Krosskirkjuni í hesum avbera vakra býi. Annars sungu Gunnvor Poulsen, Berghild Poulsen, Joanna Johansen, Sanna í Brekkunum, Anki Olsson og Hans Iveren solo. Heri Eysturlið og Johannes Andreassen hövdu klaverfyllispælið.

Ein hugnalig løta við Alf Hambe.

tónavikan

Jákup Magnussen skrivur

Eg kann ikki annað enn vera positivur eftir konsertina hjá Cantus Borealis. Tey, sum ikki upplivdu hesa løtu fyri nátturða sunnudagin, skuldi tikið av eina aðru ferð, um høvið byðst.

Alf Hambe

Mikukvöldið var konsert í Havn við svenska visusangaranum, yrkjaranum og høvundanum Alf Hambe. Alf Hambe hevur júst fingið størstu viðurkenning, ein svenskur visusangari kann fáa, nevniliga »Evert Taube virdislønina» og ikki var tað torført at gita hvi. Hann førir nevniliga tað víðari, sum Evert Taube skapti. Hambe syngur um havið og strondina, um stóð, hann hevur vitjað úti í tí stóru verð. Eins og hjá Evert Taube, er tað náttúran og menniskju, sum seta skapanar- og imyndingarevnið í gongd hjá Alf Hambe.

Alf Hambe er ein góður yrkjari, hann syngur væl og gittarar meistar hann rimiliga væl.

Konsertin var góð, tó uttan at vera serliga inspirerandi. Bert ein hugnalig løta, sum eg kendi, at teir ikki so talríku áhoyrararnir vóru væl nøgdir við.

Alf Hambe hevur givið út 13 LP-plátur og nakrar EP. 15 bókur hevur hann skrivað. Yrkingasøvn og eina skaldsøgu, sum eru umsett til øll tey europeisku málina og arabiskt. Fleiri onnur kend navn framföra hansara verk, t.d. Cornelis Wrejsvik og Lill Babs.

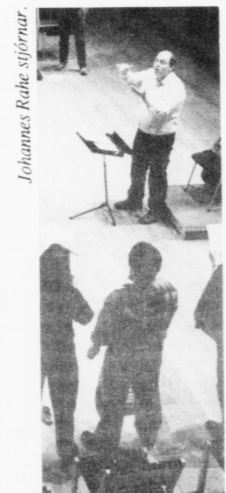
Grand Prix endi

Eg veddaði við meg sjálvan fyri uppteljingina til europeiska Grand Prix'ð síðsta leygarkvöld um, hvussu plaseringarnar fóru at verða. Ikki gekst væl í hond! Vinnaran úr Ítalíu hevði eg sum nummar trí og nummar tvey úr Írlandi hevði eg sum nummar eitt. Eg gitti tó rætt við fjórða plássinum hjá Íslandi.

Norðurlandahúsið skipar fyri undirhaldi á

høgum stóði, sum tit kanska eisini hava merkt á greinini hesaferð. Vónandi verður meira fyri ungdomin í summar og nú verður ikki so ógíliga leingi, til vit fara at avdúka nøkur av nevnum á jazzfestivalini í august.

J. MAG.

Johannes Rahe stjórnar.

útvarps- og sjónvarpsummæli

Ólavur W. Høgenesen skrivur

Í «Miðvikuni» hevði Bergur Jacobsen m.a. eitt brot um Cuba: cubanskar keldur vilja vera við, at USA hevur ætlanir um at gera innrás á Cuba. Sendingin minti um skringingina í Tingakrossi um Tvøroyri, - bara verri: einvís úr enda í annan. Bara eitt dømi av mongum um journalistikk úr trúðarheiminum, so fyrsta dagin kann Bergur vænta sær eina sigar frá Fidel Castro.

Í sendingini «Úr trúðarheiminum» var ein samrøða við ein hvítan stúdulspeðagog, sum hevði verið úti í verðini og lært tey dökkhol-laðu, hvat hann vildi, 2. tey skuldu

trúgva og gera. Samrøðan var ein vitnisburður, - ein vemmiligur vitnisburður um sivila innrás. Samrøðan var avdúkaði í sjálvum sær, og tí skal Armgarð hava tók. Til næstu sending kundi hon biðið IWGIA-felagsskapin sett seg í samband við t.d. Peter Aaby og Henning Eichberg, - teir kundu lagt okkurt áhugavert aftrat.

Í útvarpsstovuni tosaðu tey eisini eitt kvöldið um óseld atgongumerki til sjónleikar. Sendingin var dæmi, hvussu einfalt útvarpsmiðilin kann brúkast til at gera góðar sendingar við. Tú setur fyra eldhugaði, vitandi og hugsandi

fólk saman, sum ikki eru skorin fyri tungubandið, stingur nakrar linjur út um skipanina av prátinum, og so hevur tú eina góða sending. Meir av hasum, - serliga væl dámdi mær, at Helgi dugði javnvágina í millum, at lata luttakararnar sjálvar tosa, og so nær hann sjálvur legði uppi.

Øll trúðu tey upp á sjónleikin, - hvør á sín hátt. So ósamd tey vóru, so vóru tey samd um, at trúgv er ikki nóg mikið. Uppfinningarsemi skal til: trý kvöld á rað skalt tú lata útvarpið siga, at tað er útselt, hóast einki hald er í tí, so koma fólk. Pengar

skulu eisini til: antin skalt tú spæla okkurt undirhaldið ella skalt tú hava pengar til PR (sum nú Antigone).

Sambært okkara egna húsfílosofí Høgni Djurhuus, so vil fólk hava undirhald og bara undirhald... vilja ikki hugsa og taka stóðu. Her endaði sendingin: hvat er dygd, - hvørja funktión hevur listin í samfelagnum? Tað var einki spell, at tað endaði her, tí hetta er nóg stórt til næstu sending.

Tilfar var eisini til eina sending aftrat. Høgni Djurhuus nevndi, at Tróndur Djurhuus stóð fyri PR-arbeiðnum. Hann

arbeiðir í sjónvarpinum. Og tí fekk Antigone rúmd sum eingin annar leikur í SvF: var í Degi og viku í heilari sending um, hvussu ein leikur verður til. Sendingin kann saktans forsvarast, men kann tað forsvarast, at hon verður lögð, so hon samstundis verður liður í einum PR-arbeiði. Tróndur og sjónvarpsstjórin hövdu helst ikki verið óviljaðir at verið við í slíkari sending.

Kjörbreyt sá eg ikki, men fólkatósið um body building -partin kundi bent á, at Høgni Djurhuus hevur rætt í hasum við undirhaldinum. Men tey,

havi hoyrt ella tosa við, tykist bæði at hava havt tað stuttligt og fingið okkurt at hugsa um og taka stóðu til. Tað finnst álvarsligari evni enn body building at taka stóðu til, og tí er at vóna, at Kjörbreyt-vertirnir fara at brúka síni evni uppá okkurt samfelagsevni ella onkran politiskan body buildara, - við ella uttan stókkar. Í roynd og veru er størsta minussið við Kjörbreyt-sendingini ikki, at tað eru teir báðir Óssur og Tróndur, sum gera hana, men at teir ikki gera okkurt annað.

Tingakrossur á Cuba